

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף פג עמוד א

- א** מפני מה שרף אהרן את שעיר החטאת של ראש חודש בימי המלוואים ?
- ב** מה מלמד הכתוב "וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקודש, לא תאכל באש תשרף" ?
- ג** מדוע עצמות שנותרו מקרבן הפסח ויש בהן מוח טעונות שריפה, ולא שוברן ומוציא מהן המוח ושורפו ?
- ד** לר' יצחק, מצא עצמות קדשים שבורות ונחלץ מהן המוח, האם הן טעונות שריפה כדין "בסיס לדבר האסור" ומדוע ?

- א** ר' נחמיה: מפני אנינות (כשמתו נדב ואביהוא), ונאסרו באכילת קדשים. שלא הותרה אכילתם אלא בקדשי שעה [שעיר נחשון ושעיר העם].
- ונשרפה מיד לפי שאין לה אוכלים, ואף שעבודות הדם נעשו בהכשר [וכריב"ב].
ר' יהודה: כי נטמאה באונס [אבל הציווי לאכול באנינות התייחס גם לחטאת ראש חודש].
- ב** חכמים: חטאת חיצונה שנכנס דמה להיכל, פסולה ואסורה באכילה, וטעונה שריפה.
ר"י הגלילי: חטאת פנימית שהובא דמה להיכל ושוב נפסלה [ביוצא או תומאה], נשרפת בבית הבירה [ולא מחוץ לשלשה מחנות כמצותה].
- חיצונה שנפסלת נלמד מדברי משה "הן לא הובא את דמה אל הקודש".
ולמדים לקדשי דורות שפסול בדם נשרף מיד [ולרבה אף פסול בבעלים].
- ג** ר' יצחק: העצם נעשית בסיס לדבר האסור, ודינה כמוח [וכן מטמאה ידים כנותר עצמו].
ר' יעקב: פסח שהיה לו שעת הכושר, אסור לשבור עצמותיו אף לאחר שנפסל.
- ד** קדשים: אינן טעונות שריפה. שכיון שאין בהן איסור שבירת עצם, מן הסתם שברן קודם שנעשה המוח נותר, והרי העצמות לא היו בסיס לדבר האסור.
פסח: לרב נחמן, טעונות שריפה. שמן הסתם שברן לאחר שנעשה המוח נותר, ונעשו בסיס [וכר' שמעון שאין איסור שבירת עצם בפסח פסול, ואף שהיתה לו שעת הכושר].
לרב זביד, אינן טעונות שריפה, ש"בסיס" אינו חמור כל כך להצריך שריפה מספק.